Р Е Ш Е Н И Е
№ 45592

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 58 състав,** в публично заседание на 15.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **466** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Г. М. В. и в качеството му на ЕТ Г. В. срещу Национална агенция за приходите [населено място] /НАП, Агенцията/ с посочено правно основание чл.1, ал1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ и чл.39, ал.2 от Закон за защита на личните данни /ЗЗЛД/ във вр. с чл.59, ал.1 от ЗЗЛД и чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета.

Твърди се, че ищците са претърпели неимуществени вреди в размер на 250 000,00 лв. в резултат на незаконосъобразно бездействие на ответника от което, при така наречената „хакерска атака“ от електронните масиви на НАП неправомерно е изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за което е било публикувано от медиите на 15.07.2019г.. Сочи се, че ищецът е преживял безпокойство, притеснение, почувствал се е застрашен да не се извърши злоупотреба с имуществото му.Той бил притеснен най-много заради това, че не е могъл да си обясни какви са последиците от това проникване в масивите на НАП и какви биха били последиците лично за него и за неговото имущество. Сумата 250 000,00 лв. е претендирана ведно със законната лихва, считано от 15.01.2020г.

Предявен е иск и за обезщетение на имуществени вреди в размер на 2 346 996,00 лв. /определено възнаграждение на ищеца/ от нереализирани търговски договори, сключени в периода 2019-2024г., като страна по тях е физическото лице Г. В. или ЕТ Г. В. /договори не са описани и не са представени доказателства за тях/. Посочено е, че е договорено споразумение за предоставяне на консултантска и фалиситаторска услуга с MECATRONICA S., S.A. DE C.V. – М. и Г. М.В., с което ищецът се е задължил да представи проект за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори,

да предложи локация, да организира среща, да изготви документация и да подпомага възложителя.
Към исковата молба са приложени медицински документи – епикризи, направления и болнични листове; изложение до ВКС чрез САС по в.ч.гр.д. №5789/2019г.; решение на Министерски съвет без да е посочено по каква причина се представят и каква връзка имат с предявените искове.
След преценка на редовността и допустимостта на предявената искова молба, съдът с разпореждане от 16.01.2025г. я е оставил без движение.
С молба от 28.05.2025г. са направени уточнения на исковата молба. Посочено е, че исковата молба е подадена от Г. В. като физическо лице и в качеството му на ЕТ "Георги Величков" със седалище и адрес на управление в [населено място]; че периодът, за който се претендира присъждане на имуществени и неимуществени вреди е от 15.01.2020г. до 14.01.2025г.. Записано е, че като физическо лице претенцията е за причинените му неимуществени вреди в резултат на разпространение на личните му данни - ЕГН и имена, както и данни за годишната данъчна декларация по чл.41 от ЗОДФЛ за 2006г.
Имуществените вреди претендира от нереализиран търговски договор с MECATRONICA S., S.A. DE C.V. – М. /прекратен на 30.10.2020г./ като физическо лице. Сочи, че прекратяването на договора не е оспорено по съдебен ред, а е налице сключено споразумение. Като едноличен търговец се позовава на вредите, произтичащи от разпространение на годишната данъчна декларация за 2006г. във връзка с приложението за едноличен търговец. Уточнено е в какво се изразяват имуществените и неимуществените вреди, както и че медицинската документация е представена за доказване на неимуществените вреди.
В съдебно заседание исковата молба се поддържа от ищеца и от процесуалният му представител.
Ответникът – Национална агенция за приходите с писмен отговор чрез упълномощен представител оспорва исковата молба като неоснователна. Твърди, че претенцията не е доказана, поради липса на доказателства, потвърждаващи твърденията, че извършеният неоторизиран достъп до информационната система на НАП и разпространението на личните данни е в резултат на действия/актове на Агенцията или нейните органи и служители. Сочи се, че НАП като администратор на лични данни е предприела всички необходими технически и организационни мерки за защита при обработване на личните данни, съобразени с Регламент /ЕС/ 2016/679 и Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, а неоторизирания достъп до информационните системи на НАП е причинен в резултат на престъпно, съгласно Наказателния кодекс /НК/ действие, без оглед на предприетите мерки за сигурност и въпреки тях. Застъпва се становище, че пет години след неоторизирания достъп няма констатиран нито един случай на злоупотреба с лични данни след теча. Ответникът се позовава и на изтекла 5-годишна погасителна давност предвид датата на оповестяване в медиите, че е извършен неоторизиран достъп до информационните системи на НАП /на 15.07.2019г./ или на датата на узнаване от ищеца /на 29.08.2019г./ и от друга страна датата на подаване на исковата молба на 14.01.2025г.. Направено е искане за отхвърляне на исковата молба поради изтекла давност и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция, като споделя изложените от ответника съображения, доводи и възражения.
Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:
С решение по гр.д. №30364/1992г. по описа на СГС е регистриран като едноличен търговец Г. М. В. със седалище и адрес на управление в [населено място].
С писмо от 15.01.2020г. по повод искане № 94-Г-404/29.08.2019г. от Г. В. за издаване на

удостоверение във връзка с достъпни и неправомерно разпространени лични данни, поради извършен неоторизиран достъп до информационната система на НАП, на ищеца е изпратена справка от електронна услуга.
Представена е Справка от НАП, с дата 04.10.2019г., според която за идентификатор [ЕГН] има разпространени данни, които включват ЕГН и имена, и данни от годишна данъчна декларация /чл.41 от ЗОДФЛ/ за 2006г.
Подадена е годишна данъчна декларация по чл.41 от Закона за облагане доходите на физическите лица за 2006г. от ЕТ Г. В., която съдържа данни за ЕГН, три имена, административен адрес, телефон, факс, № и дата на издаване на лична карта на ищеца.
Представено е Договорно споразумение, с дата 14.03.2019г. между MECATRONICA S., S.A. DE C.V., с адрес в М., представлявано от Хр.П. – възложител и Г. М. В. с адрес в [населено място] – изпълнител. Със споразумението възложителят възлага, а изпълнителят приема: да предостави готов проект за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори 60 дни след подписване на споразумението, да предложи локация за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори, да организира срещи с кметовете на общината избрана в проекта, да организира посещение на терена избран за изграждане на завода и др. Посочено е, че споразумението влиза в сила от датата на подписването му /чл.3/ и че за изпълнение на посочените услуги възложителят се задължава да заплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 3% от стойността на проекта за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори /чл.4, ал.1/, като възнаграждението ще се изплаща окончателно и в пълния размер след завършване на проекта по изграждането на завод за производство на торсионни хидрогенератори и след изпълнението на договорите с контрагентите за извършване на проекта за изграждането на завод за производство на торсионни хидрогенератори /чл.4, ал.2/. В чл.7 от Споразумението са посочени основанията за прекратяването му. Така с чл.7, т.2 е предвидено прекратяване на споразумението при нарушаване на разпоредбите му от една от страните, а с т.5 на чл.7 е предвидено при прекратяване виновната страна сама да заплати всички разходи до момента на прекратяване на споразумението. Договорното споразумение е подписано от Г.В. и от неивестно лице за MECATRONICA S., S.A. DE C.V. До подписа на възложителя не е поставен печат, документът не е регистриран /няма входящ номер и дата/. Представен е и нотариално заверен препис оригинала на споразумението, от който също е видно, че не е сключено пред нотариус и/или не е извършена нотариална заверка на положените под него подписи, както и че липсват съответните реквизити.
С Уведомление от 30.10.2020г. MECATRONICA S., S.A. DE C.V. чрез Х.П., ищецът Г. В., във връзка с Договорно споразумение от 04.07.2019г., е уведомен, че поради разкриване на личните му данни при пробив на сигурността на НАП и изтичане на поверителна лична информация, в нарушение на Регламент /ЕС/ 2016/679 са нарушени/неизпълнени чл.6, /2/, т.6; чл.6, /2/, т.7 спрямо чл.7, т.2 от договорното споразумение от 04.07.2019г. между MECATRONICA S., S.A. DE C.V. и Г. В., да се счита за прекратено, а спрямо чл.7, т.5 от договорното споразумение всички разходи направени до момента остават за сметка на В.. Представеното уведомление е без изходящ номер, без печат на възложителя при подписа на Х. П. и без нотариална заверка на подписа на П.. Уведомлението е представено под формата на нотариално заверено копие, снето от оригинала.
Представена е презентация за финансиране на проект за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори от Г. В.. Презентацията е без поставена достоверна дата на изготвянето й. Не е посочен и адресат на презентацията. С молба от 20.11.2025г. ищците са посочили възнаграждението по прекратения договор с MECATRONICA S., S.A. DE C.V., определено във връзка с проекта, приложен по делото като презентация /л.427/.
С писмо от 08.05.2019г. на MECATRONICA S., S.A. DE C.V., подписано от Хр. П. ищецът В. е

уведомен, че са получили презентацията, разговаряли с партньори и изразяват готовност за реализиране на проекта след среща за обсъждане на пазарната реализация. Писмото е без изходящ номер и дата, без печат на дружеството.
По искане на ищците е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена от вещото лице Е. А.. Според заключението ако съдът приеме за установено, че приложимата стойност на проекта е посочената в презентационните материали стойност 40 000 000 евро, условният размер на възнаграждението е 1 2000 000 евро или 2 346 996 лв.

ПРАВНА СТРАНА

Предявените искове за присъждане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди са допустими. Исковата молба с последващите уточнения отговаря на всички формални изисквания на чл.127 и чл.128 от ГПК. Правото на обезщетение се упражнява по правилата на чл.203 и сл. от АПК, и тъй като администраторът на лични данни е и административен орган и съобразно тези по ЗОДОВ. Разпоредбата на чл.39 от ЗЗЛД не създава специален начин на обезщетение по смисъла на чл.8, ал.3 от ЗОДОВ.
Разгледани по същество, исковете за обезщетение за неимуществени и имуществени вреди са неоснователни.
Предвид твърденията за нарушения на задължения, произтичащи пряко от чл.24 и чл.32 от Регламента, правното основание на предявения иск е чл.82, § 1 и § 2 от Регламент № 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните /ОРЗД//, според който всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на посочения регламент, има право да получи обезщетение от администратора или обработващия лични данни за нанесените вреди. Съгласно съображения 146 на Регламента, чл.82 въвежда собствен режим на отговорност в областта на защитата на личните данни. Необходими са три кумулативно дадени предпоставки, за възникване на правото на обезщетение, както следва: обработването на личните данни да е извършено в нарушение на разпоредбите на регламента; да са причинени вреди на субекта на данните и да е налице причинно-следствена връзка между незаконосъобразното обработване на данните и вредите /чл. 82, § 2 от ОРЗД/.
Понятията "материални и нематериални вреди", "обезщетение за нанесени вреди" за целите на прилагането на посочения регламент следва да се разглеждат като самостоятелни понятия на правото на Съюза, и да се тълкуват еднакво във всички държави членки /Решение от 04.05.2023г. по дело С-300/21 на СЕС и съображение 146 от Регламента/.
Предмет на проверка е установяването дали актът, действието или бездействието на администратора, е съответно на Регламент (ЕС) 2016/679. Чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679, и чл.59 от ЗЗЛД задължават администратора на лични данни, в случая НАП, да вземе подходящите технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с регламента и със закона.
Според чл.82, §3 от ОРЗД администраторът или обработващият лични данни се освобождава от отговорност съгласно параграф 2, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за събитието, причинило вредата. Тежестта да докаже, че са взети подходящите организационни и технически мерки, е на администратора/обработващия, а не на лицето, което твърди, че в резултат на липсата на такива мерки, е претърпяло вреда. Администраторът/обработващият следва да установи по несъмнен начин, че е предприел подходящите и ефективни организационни и технически мерки,

така че по никакъв начин не е отговорен за изтичането на личните данни на ищеца в интернет пространството, в резултат на извършения неправомерен пробив в информационната система на НАП.
В съображение 74 от ОРЗД е предвидено, че администраторът е длъжен да прилага подходящи и ефективни мерки и да е в състояние да докаже, че дейностите по обработването са в съответствие с този регламент, включително ефективността на мерките. Тези мерки следва да отчитат естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и риска за правата и свободите на физическите лица. А в съображение 146 от ОРЗД е предвидено, че администраторът или обработващият лични данни следва да бъде освободен от отговорност, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за вредите.
Ответникът не представи доказателства, че е спазил разпоредбите на чл.33 и чл.34 от Регламента и е предприел мерки за незабавно уведомяване на обществеността чрез онлайн и други медии, както и че са предприети мерки за преустановяване на нерегламентирания достъп.
Не са ангажирани и доказателства, че са взети подходящи организационни мерки от страна на НАП, назад във времето, гарантиращи защита на данните, както и че същите се актуализират. Ответникът не сочи и взетите конкретни технически мерки за защита на личните данни, които обработва, от неправомерен достъп. От изложеното следва бездействието на НАП да изпълни задълженията си по ОРЗД, което е довело до неразрешено разкриване и достъп до съхранените лични данни. Възраженията на ответника, че НАП като администратор на лични данни е предприела всички необходими технически и организационни мерки за защита при обработване на личните данни, съобразени с Регламент /ЕС/ 2016/679 и ЗЗЛД, а неоторизирания достъп до информационните системи на НАП е причинен в резултат на престъпно, съгласно НК действие, без оглед на предприетите мерки за сигурност и въпреки тях не се доказват.
Предвид установеното следва да се приеме, че първата предпоставка за уважаване на исковете за обезщетение на неимуществените и имуществените вреди е налице.
Съгласно чл.8, §1 от Хартата на основните права на Европейския съюз /ХОПЕС/ всеки има право на защита на неговите лични данни. С разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени задължения за администраторите на лични данни и обработващите лични данни да осигурят необходимата защита на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите, определени в чл.5 от ОРЗД.
Ищецът е представил справка от НАП за неправомерно разпространени негови лични данни – ЕГН, три имена и лични данни в декларация по чл.41 от ЗОДФЛ за 2006г. Следователно в конкретния случай ищецът е представил доказателства за обема и вида на изтеклите негови лични данни. Изложеното обосновава извод, че ищецът доказва наличието на нарушено негово право – на защита на личните му данни от администратора на тези лични данни, което право е накърнено от неправомерния достъп до същите и разпространяването им в интернет пространството.
В решение по дело С-300/21 на СЕС е застъпен принципът на равностойност и ефективност. От тази гледна точка ищецът следва да посочи и докаже какви негови лични данни са публично оповестени, за да може да се прецени притеснението и страха като неимуществени вреди и да се определи адекватно парично обезщетение. Освен това следва да докаже, че в резултат на това публично оповестяване на личните му данни е претърпял вреди. В случая В. не доказа твърденията си за притеснения, страх и опасения от възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие на „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е изтеглена информация за личните му

данни. Представената медицинска документация за лечение на Г.В. през 2021г., 2023г. и 2024г. и за преглед през 2022г. не доказва твърденията за страх, опасения и притеснения.
Не се доказа и наличие на имуществени вреди за Г. В., настъпили в резултат на нереализирани търговски договори. След уточнения ищецът посочи, че търговският договор, който има предвид е представеното по делото Договорно споразумение с дата 14.03.2019г. между MECATRONICA S., S.A. DE C.V., с адрес в М., представлявано от Хр.П. – възложител и Г. М. В. с адрес в [населено място] – изпълнител. Доказателства, че този договор е едностранно прекратен от възложителя не са представени. С Уведомление от 30.10.2020г. MECATRONICA S., S.A. DE C.V. чрез Х.П., е уведомил Г. В., че Договорното споразумение от 04.07.2019г., е прекратено, но това споразумение е различно от процесното, тъй като е от друга дата. Представеното уведомление е без изходящ номер, без печат на възложителя при подписа на Х. П. и без нотариална заверка на подписа на П. и на датата на издаването му. Уведомлението, представено под формата на нотариално заверено копие, е снето от оригинала, но тази нотариална заверка не санира липсата на посочените реквизити. Предвид изложеното дори да се приеме, че е допусната грешка при изписване на датата на споразумението уведомлението не може да се приеме като безспорно доказателство за прекратяване на договорните отношения.
Презентацията е без поставена достоверна дата на изготвянето й, не е посочен и адресат на презентацията, поради което съдът не я кредитира като надлежно доказателство. С писмото от 08.05.2019г. на MECATRONICA S., S.A. DE C.V., не се установява за коя презентация става въпрос и кои са партньорите след като такива не са посочени в Договорното споразумение.
Не са представени и безспорни доказателства относно размера на претендираните имуществените вреди.В договорното споразумение от 14.03.2019г. е посочено възнаграждение на изпълнителя Г. В. в размер на 3% от стойността на проекта за изграждане на завод за торсионни хидрогенератори, без да е посочена цифрова стойност на проекта. Представените от вещото лице изчисления са условни, поради липса на конкретна ценова база. По тази причина експертът е посочил, че предложената сума не представлява сама по себе си установен размер на нетната пропусната полза. Доказателства, че стойността 40 000 000 евро е договорно приета от страните не са представени. За аритметичния сбор на разчетимите числови позиции в презентационните материали - 51 500 000 евро, няма данни относно техния обхват, съпоставимост и евентуално припокриване този сбор не може да се използва като алтернативна стойност на проекта. Не са представени и доказателства за окончателното инвестиционно решение, за осигуреното финансиране, започване и завършване на проекта, изпълнение на договорите с контрагентите и достигане до предвидения в договорното споразумение момент на окончателно плащане. Липсват и счетоводни и икономически данни за персонала, подизпълнителите и останалите

допълнителни разходи, които изпълнителят би направил при изпълнение на своите задължения. Предвид изложеното размерът на пропусната полза не може да бъде надеждно определен, включително и приблизително.
В. с молбата от 28.05.2025г. твърди, че прекратяването на договорните отношения не е оспорено по съдебен ред. Сочените мотиви за прекратяване на споразумението са напълно неоснователни и необосновани, предвид правата и задълженията на страните по договорното споразумение. При тези данни не става ясно защо ищецът не е защитил правата си.
Предвид изложеното съдът приема, че вторият елемент от фактическия състав на отговорността не е доказан по отношение и на двата иска. Тъй като трите елемента са кумулативно дадени в чл.82 от ОРЗД, липсата на доказаност на втория елемент води до неоснователност на предявените искове.
Поради неоснователността на предявените искове неоснователни са и претенциите за присъждане на законната лихва върху сумите за обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди, считано от 15.07.2019г. /л.7/.
С молбата от 28.05.2025г. ищецът В. е посочил, че е узнал за така наречената „хакерска атака“ от съобщение публикувано в медиите на 15.07.2029г..Представената от НАП справка, с която В. е уведомен за вида и обема на разпространените лични данни е от 04.10.2019г. Исковата молба е подадена на 14.01.2025г. тоест след изтичане на 5-годишната погасителна давност /изтекла на 15.07.2024г./ от публичното оповестяване на 15.07.2019г., както и след изтичане на същия давностен срок, считано от датата на издаване на справката от НАП. Погасителната давност е институт на материалното и процесуалното право, представляваща изтичането на предвидения в закона период от време, през който субектът на правото бездейства и не го упражнява. Съответно с изтичането на давността и при направено възражение от насрещната страна вземането се погасява, респективно предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен поради изтичането на давностния срок. В случая от страна на ответника е направено възражение за изтекла погасителна давност на претендираните с исковата молба обезщетения и давността е изтекла към датата на подаване на исковата молба. Следователно налице е и друго основание за отхвърляне на исковите претенции.
При този изход на спора съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ ищците следва да заплатят на ответника разноски за юрисконсултска защита в размер на 105,00 евро, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредба за заплащане на правната помощ.
На основание чл.10, ал.2 от ЗОДОВ ищците следва да заплатят в полза на Административен съд – София град сумата 300,00 евро, представляващи размера на направените от бюджета на съда разноски за хонорар на вещо лице.
Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. М. В., като физическо лице, с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица] в качеството му на ЕТ Г. В. със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Национална агенция за приходите [населено място], с правно основание чл.82, § 1 и § 2 от Общия регламент относно защитата на данните за сумата 250 000,00 лева /127 822,97 евро/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на разпространение на личните му данни – ЕГН, три имена и данъчна декларация за 2006г., и за сумата 2 346 996,00 лева /1200 000,00 евро/ представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от прекратяване на Договорно споразумение, сключено на 14.03.2019г., вреди, настъпили в периода от 15.01.2020г. до 14.01.2025г., в резултат на незаконосъобразно бездействие от страна на Национална агенция за приходите, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължения по чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на данните, да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на Г. М. В., ведно с претенцията за законната лихва върху двете суми, считано от 15.07.2019г., като неоснователни.

ОСЪЖДА Г. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица] ЕТ Г. В., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплатят на Национална агенция за приходите [населено място] сумата 105,00 евро, разноски по делото.

ОСЪЖДА Г. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица] ЕТ Г. В., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплатят на Административен съд – София град сумата 300,00 евро, представляващи размера на направените от бюджета на съда разноски за хонорар на вещо лице.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд, считано от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: